

[Sonja Albrink]

gelgrundlag. Derfor mener jeg, det er rigtigt at indføre krav om større maskevidder. I den tidligere regerings redegørelse om fiskeripolitikken i begyndelsen af denne samling omtales forslag som klækning og udsætning af fiskeyngel. For disse initiativer gælder det naturligvis, at det ikke nytter noget, at Danmark alene sætter dem i gang og bare lader andre høste frugten af vor indsats. Der må helt klart gøres en indsats på internationalt plan, hvad enten det drejer sig om fiskeri i Østersøen eller i andre havområder.

Fiskeriministeren nævnte i sit indlæg, at målet opnås gennem økonomiske incitamenter i stedet for gennem forbud og påbud. CD ser også hellere målene opnået på denne måde, men det kan næppe undgås, at man også må gribe til forbud og påbud.

I Fiskeriministeriets rapport om fiskeriets ressourceforvaltning anbefales en særlig kvotering af fangstmængde og fangstpladser sat i forhold til fartøjsstørrelse. Når arbejdsgruppen bag rapporten finder, at en sådan licensordning kan bidrage til en løsning af fordelingsproblemet omkring fiskeriressourcerne, kunne det være et element, der er værd at undersøge nærmere.

Når fiskeripolitikken må kædes nøje sammen med arbejdsmarkedspolitikken i øvrigt, hænger det selvfølgelig sammen med, at en restriktiv fiskeripolitik ofte også vil medføre nedlæggelse af arbejdspladser både på søen og i land. Særlig byrdefuld er denne konsekvens, fordi områderne omkring fiskerihavne i forvejen typisk er hårdt ramt af arbejdsløshed.

Med disse ord om den snævre sammenhæng mellem fiskeripolitikken, det øvrige arbejdsmarked og miljøet må vi tilslutte os ønsket om et større internationalt samarbejde på området. Vi kan derfor stemme for regeringspartiernes dagsorden og ikke for de to andre fremsatte dagsordener.

Hans Larsen-Ledet (RV):

Det er egentlig et meget dystert billede, der tegner sig for det danske fiskeri, og vi har her med korte mellemrum i Folketinget drøftet forskellige kriseforanstaltninger, reguleringsmuligheder og begrænsning i antallet af fiskerfartøjer, men det ser stadig ud til, at kapaciteten er for stor i forhold til de tilgængelige fiskeresourcer. EF, politikerne, ministrene, embeds-

mændene og biologerne får skylden for, at der er for få fisk.

Fiskerne, der er afhængige af fjordene og havet omkring Danmark, er bitre. Mange af dem har store økonomiske vanskeligheder, og følgevirksomhederne føler stor usikkerhed for fremtiden. Sådan opfatter jeg nogenlunde situationen hos fiskerne og stemningen dér. Selv om man i den forbindelse er lægmand, har man lov at gøre sig overvejelser over, hvad der kan være i vejen.

Der er særligt tre områder, der påkalder sig min interesse som noget, der kan spille ind med hensyn fangstmulighederne, nemlig forurening, højtudviklet fisketeknologi og svingninger i fiskebestanden.

Kan det være muligt, at vi oplever et sammenfald mellem disse tre områder? Man kan med sit blotte øje se, at havet er anderledes, end det var for 30-40 år siden. I stormvejr for de hvide skumklatter let hen ad stranden og var ikke til at rende op. I dag er der gulligt, klistret skum, som ikke flyver nogen steder hen. Det kan vi se, det er ikke noget, vi behøver et laboratorium for at konstatere. Vi ved, at havet er kæmpestort, og at vi som mennesker har været med til at påvirke det, så det er blevet meget anderledes på 30-40 år.

Den højtudviklede fisketeknologi med avancerede fangstredskaber og -metoder gør, at man kan fiske havene tomme. De eneste, der tør slippe alle de hestekræfter, al den teknologi løs på fiskebestanden, er nok Fremskridtspartiet. De nærer ingen bekymring for at slippe alt det nye løs på vores fiskebestand.

Der er også gamle fiskere, der siger, at der er de samme muligheder til vands som til lands for svingninger i høstudbyttet, at der også kan være store svingninger i fiskebestanden. Enten det nu er det ene eller det andet, der er skyld i, at der ikke er fisk nok til den nuværende fiskekapacitet, så er et indgreb under en eller anden form nødvendig efter radikal opfattelse. Vi kan diskutere formen, vi kan diskutere metoderne. Jeg havde troet, at der i dag var et stort flertal her i Folketinget for en gennemførelse af EF-Fællesskabets nye forvaltningsprincipper, som er vedtaget i grundforordningen af 20. december 1992.

Nu har hr. Risgaard Knudsen talt om, at det, der sker i Markedsudvalget, er fortroligt. Alligevel vil jeg gerne bede om formandens tilla-